

Angi Emese a magyar nyelv és irodalom szerelmeseként jelentkezett a Kossuth Lajos Tudományegyetem bölcsészkarára. Az idegen nyelvek iránti vonzalmát és tehetségét mi sem bizonyítja jobban, hogy a német nyelv és irodalom szak után kicsit később, mikor kisleányával otthon volt gyeseen, az angol szakot is elvégezte. Végzés után nem sokkal már elkezdett oktatni a Debreceni Nyári Egyetemen, ahol a külföldiekkel ismertette meg a magyar nyelv szépségeit. Itt is – mint oly sok más feladatában és munkahelyén – igazi „Jolly Joker” volt: több nyelven több szinten lehetett rá számítani.

Minden feladatnak megtalálta a szépségét és a hasznosságát, mindent maximális erőbevetéssel végzett, öröm volt vele dolgozni mindenkinek.

A munkássága olyan színes volt, mint ő maga: tanított németet, magyart, angolt, szaknyelvet, vizsgáztatott, tananyagot és vizsgafeladatot írt, könyvet fordított. Gombóc Artúrról írt szókinccsfejlesztő gyakorlatokat nyáron a lelkes magyarul tanuló külföldieknek, Brüsszelben profi fordítóknak és tolmácsoknak adta át a magyar nyelvet, és német szaknyelvet oktatott a leendő orvosoknak. Munkáját mindig a legnagyobb alázattal végezte. Mikor vezető szerepbe került, akkor is az emberség és az empátia vezérelte a többiekkel való viszonyát, mindenkinek segített, ahol tudott. Ugyanaz a végtelenül kedves és vicces kolléganő maradt, akivel bármiről le lehetett állni beszélgetni a folyosón vagy egy finom kávé mellett. Mindenkivel megtalálta a megfelelő hangot, mindenkire volt pár jó szava, fáradhatatlanul teremtve így kellemes, felszabadult légkört a munkahelyén és a baráti köreiből egyaránt.

Kiváló, intelligens humora folyamatosan elkísérte, mindig lehetett vele viccelődni, csengő kacagása pedig mindenkit magával ragadott, nevetésre késztetett. Szerette a jó poénokat, és nem győzött szórakozni a magyar nyelv gazdagsága adta szófordulatokon, szójátékokon, szóvicceken.

Nem csak az élete, az egyénisége is szabad és színes volt. Szeretett jó koncertekre, előadásokra járni. Minden műfaj érdekelt, de a minőség mindig számított. Egy Bordó Sárkány koncertet sose hagyott ki, de ha kellett, elutazott Budapestre is egy jó koncertélményért. Imádott utazni, családjával, férjével és kisleányával sok kontinenst és országot bejártak. Nyitottsága, fáradhatatlan kíváncsisága mindig új élmények felé vezette. Szeretett és tudott élni.

Emesével mindent jó volt csinálni: dolgozni, beszélgetni, borozni, koncerten bulizni, vizsgafeladatot írni, apróságokon bosszankodni, félét tervezni, nevetni vagy új terveket szőni, világot megváltani. Sokunknak hiányzik majd a társasága mindehhez, de csak a fizikai valóságban. Hiszen a szívünkben örökké ott él majd kedves, szeretetreméltó lényével, és mindig halljuk majd csilingelő kacagását!

Pogány Emese

barát, kolléga, évfolyamtárs és szerzőtárs,
a Nyári Egyetem sajtófelelőse